

तरवालिका स्त्री करपालिका+पुष्पो० । खड्गभेदे हेमच० ।

तरम्बुज न० मध्यजलके फलभेदे कालिङ्गशब्दे २६७ पु०
तद्गुणादि दृश्यम् ।

“ज्येष्ठे मासि महेशानि ! पौर्णमास्यां निशार्द्धके ।
तष्णातुरा महाकाली भ्रमन्ती पितृकानने । तज्ज्ञात्वा
ब्रह्मणा तस्यै फलं दत्तं तरम्बुजम् । तत्फलमक्षया-
न्तुप्ता वरदापि हरप्रिया । यो मे दद्यात् फलं रस्यं
स चिरायुश्चतुर्गुणम्” । उत्तरकामाख्यातन्त्रम् ।

तरल पु० तृ-अलच् । १ हारमध्यस्थे मणौ, अमरः २ हारे, ।
३ तले मेदि० । ४ चपले, ५ कासुके, ६ विस्तीर्णे, ७ भास्वरे,
८ मध्यम्यन्त्ये-द्रव्ये, ९ द्रवीभूते पदार्थे च लि० हेमच० ।
१२ हीरके रत्ने १० यथाग्वाम्, ११ सुरायाञ्च स्त्री धरणिः
तत्र भास्वरे “तारावितानतरला इव याभवत्यः” किरा०
“व्याधानुसार्यमाणतरलताराष्टगा” काद० । “उत्क-
लिततासि ! तरले” सा० द० । “तारापतिस्तरलविद्युदिव
भ्रष्टन्दम्” रघुः । “वैरायितारस्तरलाः” माघः । हार-
मध्यमणौ “प्रवालसुक्तास्तरलाश्च हाराः” भा० क० ६४ अ०
१४ अ० । “हारांस्तरलविज्ञाश्च सूर्यभासा विभूषिताः
हरिवं० ॥ १२ अ० ॥ भृशा० अभूततद्भावे क्यङ् । तरलायते
“तथापि तरलायते चेतः” उल्लटः ।

तरललोचना स्त्री तरलं चञ्चलं लोचनं यस्याः । चञ्चलनय-
नायां स्त्रियां हेमच० २ चञ्चलनेत्रयुक्ताभावे लि० कर्म० ।
३ चञ्चले नेत्रे न० ।

तरलित लि० तरल इवाचरति तरलं करोति तरल+क्लिप्-णिच्
वाक्त् । १ आन्दो जिते, २ कस्मिते, ३ धृते, ४ लुलिते च हेम० ।

तरवारि पु० तरं शलूणां गतिं वारयति वृ-णिच्-इन् ।
खड्गभेदे । (तरवार) इति भाषा । हेमच० अस्मिन्शब्दे
५५१ पु० तल्लक्षणादिकसक्तं युक्तिकल्पतरावत् विशेष उक्तो
यथा “अङ्गं रूपं तथा जातिर्नेवारिष्टे च भूमिका ।
ध्वनिस्मान्निमित्तं प्रोक्तं खड्गज्ञानाष्टकं शुभम् । अभिज्ञे
दृश्यते यादृक् विभिन्ने घटिते तथा । यदेव दृश्यते
चिह्नं तदङ्गं संप्रचक्षते । नीलकण्ठादिकं खड्गे रूप-
मिदं विधीयते । तेनैव यत् प्रतीतं स्यात् तज्जप्रोति-
रिति गद्यते । अङ्गातिरिक्तं यज्जातिस्तन्माहात्म्योप-
सृचकम् । तज्ज्ञेयमिति जानीयात् खड्गे खड्गविशा-
रदाः । अङ्गातिरिक्तं खड्गादि यच्छुद्धत्वोपसृचकम् ।
तदरिष्टमिति प्राङ्भूमिरङ्गादिधारणम् । यः खड्गे
जायते शब्दो दण्डदन्तादिना हते । स ध्वनिस्तुलना

मानं ज्ञानमष्टविधमिदम् । पञ्चाद्या निपुणैः खड्गे
सम्भाव्यन्तेऽपि कृतिमाः । अन्यैश्च कृतिभ्यो ज्ञेयौ
तावेव सहजाविति । शतमङ्गानि चत्वारि रूपाणि
जातयस्तथा । त्रिंशद्वेत्वाणि जानीयादरिष्टानां तथैव
च । भूमिश्च द्विविधा ज्ञेया ध्वनिरष्टविधो मतः ।
मानन्तु द्विविधं प्रोक्तमित्येषां संग्रहो मतः” । खड्गस्य
शताङ्गनामानि लौहार्थवे “रूपस्वर्णगजोरुवृकद-
मनस्यूलाङ्गकणारुणश्चेतामसोजगदातिमानलकणायन्थि-
स्थिरातैत्तिराः । मालाजीवकषट्पदोर्ध्वमरिचव्यालाश्वव-
हार्धनचौद्रुद्रकमजिकातुषयवग्रीहिजुमासर्षपाः । सिं-
हीतखड्गगोसिराशिवनखमहाक्षिकेशोपलहोष्णीकाक-
पालपल्लवरीविम्बीफलीसर्षपाः । नीलीरक्तवचारसोनसु-
मनाजिह्वीशमीरोहितप्रोष्ठीमारिषभार्गवीखुरताडिन्नेवाद्रि-
गुञ्जाशराः । दूर्वाविल्वमखुरटुष्टुकशठीमाज्जोरिकाके-
तकीमूर्खीवज्रकलायचम्पकवलाभ्यमोधवंशासनाः । ज्येष्ठी-
जालपीपलिकानलरजःकुण्ठाण्डरोमस्तुहीकर्कशूवकुला-
रनालमहिषखच्छर्जुवक्रा इति । प्रोक्ता लौह-
विशारदेन सुनिना खड्गस्य भेदाः क्रमात्” ।
तस्य चत्वारि रूपाणि । “नीलः क्षणश्च
पिङ्गश्च धूसश्चेति चतुर्विधः । वर्णप्रकर्षः खड्गानां
कथितो सुनिपुङ्गवैः” । चतस्रो जातयः । “ब्राह्मणः
क्षत्रियो वैश्यः शूद्रश्चेति चतुर्विधः । जातिभेदे विनि-
र्दिष्टः खड्गानां सुनिपुङ्गवैः” । त्रिंशद्वेत्वाणि ।
“चक्रं पद्मं गदा शङ्खो डमरुर्धुरङ्गुशः । क्लृप्तं
पताका वीणा च मत्स्यलिङ्गध्वजेन्दवः । कुम्भः शूलञ्च
शाङ्खः सिंहः सिंहासनं गजः । हंसो मयूरो
जिह्वा च दशनः खड्ग एव च । पुत्तिका चामरं
शैलः पुष्पमाला भुजङ्गमः । त्रिंशदेतानि नेत्राणां
खड्गानां कथितानि वै” । त्रिंशदरिष्टानि “छिद्रं
काकपदं रेखाभिन्नं भेकश्च भूषिकः । विडालः शर्करा
नीली मशको भृङ्गच्छचिके । त्रिविन्दुः कालिका दारी
कपोतः काक एव च । खर्परः शकली क्रोडी कुशपल्लव
जालिके । करालकङ्कखर्जूरश्छत्रपुच्छखलितकम् ।
लाङ्गलं वडिशाल्यञ्च सुनिना तत्त्ववेदिना । प्रोक्तान्ये-
तान्यरिष्टानि खड्गानां त्रिंशदेव हि” । द्विविधा
भूमिः “दिव्यभौमविभागेन भूमिस्तु द्विविधा भवेत्” ।
अष्टधा ध्वनिः । “हंसकांस्थाभ्रदङ्गानां काकतन्त्री
खराश्लनाम् । ध्वनयोऽष्टविधाः प्रोक्ता नागार्जुन